

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: N. N. A.
pobytem t. č. v ZZC Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
se sídlem Milady Horákové 13, Brno,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky Praha,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2025 č. j. OAM-1692/BA-BA07-HA15-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne dne 25. 3. 2025 č. j. OAM-1692/BA-BA07-HA15-2024, žalovaný rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II.

Žaloba

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil z hlediska důvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu problémy žalobce, kterému hrozí ze strany lichvářů ve Vietnamu. Žalovaný podle žalobce zcela opomíjí fakt, že žalobce sám je v ČR a není zřejmé, jak by se měl domáhat ochrany u orgánů Vietnamu. Kromě toho žalovaný opomíjí, že pokud se žalobce vrátí do Vietnamu a bude se neúspěšně domáhat ochrany proti lichvářům u tamních orgánů veřejné moci, nastanou přesně ty důsledky, před kterými se chce azylem v ČR ochránit. Je tedy zřejmé, že se ve svém případě nemůže při ohrožení ze strany lichvářů obrátit na příslušné orgány Vietnamu bez toho, že by se sám ohrozil. Za této situace je závěr žalovaného, že žalobce se musí nejprve obrátit o ochranu na orgány Vietnamu nesprávný.
3. Žalovaný na str. 4 odkazuje na Informaci MZV ČR č.j. 10348-6/2025-MZV/LPTP ze dne 21.01.2025 ze které má vyplývat, že orgány Vietnamu úvěry vybočující ze zákonných mezí a s tím související patologické jevy vnímají jako nežádoucí s tím, že k řešení mají vietnamské úřady k dispozici dostatečnou občanskoprávní a trestněprávní legislativu. Z toho žalovaný dovozuje, že občané Vietnamu mají možnost obrátit se se žádostí o pomoc na příslušné státní orgány. Žalobce namítá, že uvedené úvahy jsou pouze teoretické a nezabývají se tím, jaká je skutečná možnost domáhat se účinně ochrany a svých práv pro oběti lichvy v praxi. Žalovaný opomíjí vysokou míru korupce ve Vietnamu, která mu musí být známa z vlastní činnosti. Přestože se příslušné orgány Vietnamu snaží korupci potírat, její míra je nesrovnatelně vyšší než v ČR. Právnímu zástupci žalobce je ze zastupování občanů VNM v obdobných věcech známo, že lichváři, u kterých se zadlužili, mají vždy krytí ze strany policie, takže možnost domáhat se ochrany je vyloučena. Naopak v případě informování policie se situace oběti lichvy výrazně zhorší. Ostatně žalobce na to upozorňoval v rámci pohovoru, když na otázku, proč vyhrožování ze strany lichvářů nenahlásil, policii uvedl: „Řekli mi, že když to ohlásím na policii, tak bude situace horší“. Většina žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří jsou občany VNM a z Vietnamu uprchli před lichváři, tuto situaci považují za všeobecně známou a v azylovém řízení ji nezmiňují. Žalovanému musí být i z jeho praxe známo, že takových žadatelů o mezinárodní ochranu, jako je žalobce, je větší množství, a to, že se na ochranu před lichváři neobrací na příslušné orgány VNM, ale raději odchází do zahraničí, musí mít důvod v nějaké systémové nemožnosti domáhat se ochrany. Žalovaný však tuto svoji znalost, kterou musí mít k dispozici z jiných případů stejně jako právní zástupce, v napadeném rozhodnutí nezmiňuje a v rámci svých úvah ji nijak nehodnotí.
4. Žalobce namítá, že odpovědi MZV ČR na dotazy žalovaného ohledně půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu obsahují pouze všeobecné informace ohledně právní úpravy půjček ve Vietnamu, neobsahují žádné informace ohledně skutečné vymahatelnosti práva pro oběti lichvy, žalovaný měl v tomto smyslu dokazování doplnit. K návrhu žalobce na provedení Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

takového důkazu žalovaný uvedl, že z informace OAMP, z informace MZV, ani z žalobcova obecného tvrzení, nevyplyvá nefunkčnost a propojení vietnamské policie s lichváři. Žalobce namítá, že takové odmítnutí jím navrhovaného důkazu je nepřezkoumatelné. Informace MZV ani informace OAMP otázku vymahatelnosti práva pro oběti lichvy, míru korupce a spolupráce policie s lichváři vůbec neřeší.

5. Podle žalobce vzhledem k výše uvedenému mu měla být minimálně udělena doplňková ochrana podle § 14a odst. 2 zákona o azylu.

III.

Vyjádření žalovaného

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu, případně zákona o azylu. Správní orgán s žalobními námitkami nesouhlasí. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je legalizace jeho pobytu na území ČR, zde hodlá zůstat a pracovat, aby splatil dluhy, které má ve své vlasti. Návrat do Vietnamu odmítá kvůli obavám z jednání věřitele. K žalobním bodům žalovaný uvádí, že při posuzování případu žadatele o azyl musí vycházet ze zásady individuálního posuzování jednotlivých žádostí. V první řadě je tak ve svých úvahách omezen samotnými sděleními žadatele o azyl a až následně může tato sdělení hodnotit na podkladu informací o zemi původu. V této souvislosti odkazuje žalovaný na rozsudek NSS v Brně č. j. 3 Azs 21/2004 ze dne 6. 10. 2004: *„Správní orgán není povinen seznamovat žadatele o azyl s důvody, pro které by mohlo být jeho žádosti vyhověn o, a není ani povinen zkoumat, zda žadatel mohl mít i jiné důvody pro udělení azylu, o nichž správní orgán neinformoval.“* Žalobce o mezinárodní ochranu požádal z důvodu legalizace jeho pobytu na území ČR, protože do ČR přijel z Maďarska, kde pobýval na pracovní vízum a kam se už nechce vrátit. O mezinárodní ochranu v ČR žádá kvůli dluhům, které není schopen ve vlasti splatit a aby je splatil, chce zůstat a pracovat v ČR. Dle správního orgánu tak uvedené skutečnosti svědčí o tom, že žalobce se podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany jednoznačně snažil na území ČR i nadále setrvat a tím si zde legalizovat svůj další pobyt. Skutečnost, že si žalobce správním řízením ve věci udělení mezinárodní ochrany hodlá na českém území legalizovat svůj další pobyt, nezakládá relevantní důvod udělení azylu dle tohoto ustanovení. Žalovaný odkazuje i na citaci části rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně (dále jen „NSS“) č. j. 5 Azs 37/2003, ze dne 22. 1. 2004, který uvádí, že „Poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze jej zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR.“ Pro účely legalizace pobytu na území ČR není možné zneužívat specifický institut mezinárodní ochrany formou azylu, který v ustanovení § 12 taxativně vyjmenovává důvody pro udělení azylu a snahu o legalizaci pobytu mezi ně rozhodně neřadí. Nadto podle žalovaného vyjádření žalobce jsou u velmi nekonkrétní a mlhavá. Na otázky odpovídal velmi neurčitě a mlhavě, pouze když byl státním orgánem nucen k přímé odpovědi, opět se uchýlil k sice drobnému upřesnění, ale opět jeho odpověď byla značně neurčitá. Pokud by se tedy žalobce skutečně cítil ohrožen, může se obrátit na příslušné domovské státní orgány s žádostí o sjednání nápravy. Žalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v této souvislosti odkazuje na informaci MZV ČR č.j. 100348 -6/2025-MZV/LPTP ze dne 21. ledna 2025, k č.j. MV- 602-1/OAM-2025, půjčky, úvěry a lichva, z níž vyplývá, že poskytnutí půjčky mezi fyzickými osobami je legální, avšak je zde stanovena maximální výše úrokové sazby na 20 % p. a. „Úvěry načerno“, které vybočují ze zákonných mezí při půjčování peněz mezi fyzickými osobami a s nimi související patologické jevy, jsou vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí. Vietnam disponuje dostatečnou legislativou v občansko-právní a trestně-právní úpravě, přičemž vláda má v plánu vytvořit speciální zákon upravující tuto problematiku a novelizovat příslušná ustanovení občanského zákoníku. Pokud je mezi fyzickými osobami poskytnuta půjčka, úroková sazba nesmí přesáhnout 20 % p. a. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 20 až 99 % p. a., dlužník může ke své ochraně využít občanského soudního řízení. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 100 % a výše, se jedná o trestný čin lichvy a dlužník se může obrátit o pomoc na orgány činné v trestním řízení, tj. soud, státní prokuraturu, ale zejména na policii. Oběť trestného činu lichvy není za uzavření úvěru postihována. Z uvedené informace tak vyplývá, že občané Vietnamu mají možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné státní orgány a domoci se ochrany své osoby a svých práv. Jelikož žadatel v průběhu řízení uvedl, že se kvůli obavám z věřitele neobrátil s žádostí o pomoc na příslušné domovské státní orgány, současně tím neprokázal, že by mu tyto pomoc odepřely. Z rozsudku NSS č. j. 6 Azs 8/2003 ze dne 11. 3. 2004 plyne, že neučinil-li žadatel žádné kroky k využití prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že by mu taková ochrana nebyla poskytnuta. Správní orgán odkazuje také na usnesení nSs č. j. 4 Azs 87/2023 -41, které uvádí: „Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval otázkou, zda lze za důvod pro udělení mezinárodní ochrany považovat hrozbu újmy ze strany žadatelových věřitelů v případě návratu do země původu, a to konkrétně též do Vietnamu. V rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008 -57, dovodil, že pronásledování i vážná újma mohou hrozit jak ze strany státu, tak ze strany nestátních původců - soukromých osob. „*Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí (...) bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, [však] nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.*“. Žalovaný s ohledem na výše uvedené skutečnost hodnotí vyjádření žalobce o jeho obavách z věřitele jako účelově použité, s cílem vyvolat v žalovaném správním orgánu domněnku o důvodech azylově relevantních.

7. Další žalobcem uplatněný důvod žádosti o mezinárodní ochranu, tj že se ve vlasti zadlužil a v případě návratu do vlasti se obává svého věřitele, který mu opakovaně vyhrožoval, že pokud mu peníze nevrátí, zbije ho nebo zabije. K uvedené skutečnosti žalovaný konstatoval, že tato nijak nesouvisí s důvody taxativně stanovenými ustanovením § 12 písm. b) zákona o azylu, tedy s jeho rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, příslušností k určité sociální skupině nebo se zastáváním určitých politických názorů ve státě, jehož občanství žalobce má. Jejím důvodem je totiž, jak bylo výše popsáno, výhradně snaha věřitele vymoci od žalobce dlužnou částku. případě žalobce totiž nelze konstatovat, že by mu příslušné státní orgány země jeho původu odmítly poskytnout ochranu jeho osoby, či že by ji nebyly schopny poskytnout, pokud by se na ně s žádostí o takovou ochranu obrátil.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

8. K požadavku žalobce, potažmo právního zástupce, na doplnění dokazování informacemi týkajícími se vymahatelnosti práva pro oběti lichvy, míře korupce vietnamských orgánů a spolupráce, resp. *možné* spolupráce policie s lichváři, žalovaný konstatoval, že obstarání takovýchto informací považuje s ohledem na skutečnosti uvedené v informaci MZV, kterou si opatřil správní orgán, a rovněž i výše uvedenou judikaturu NSS, za nadbytečné. Naopak pro správní orgán je v žadatelově azylovém příběhu relevantní jediné již výše uvedená skutečnost, a to ta, že žalobce nevyužil všechny zákonné prostředky k ochraně své osoby, které mu země jeho původu nabízí, a tedy plně nehájl svá práva především v domovské zemi. „Úvěry načerno“ a související patologické jevy jsou dle informace MZV ČR vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí a jsou řešeny také v praxi, ať už v rámci trestního nebo občanského zákoníku. Navíc z informace OAMP a ani z žadatelova obecného tvrzení o korupci u vietnamské policie a její spolupráci, resp. *možné* spolupráci s lichváři nijak nevyplývá, že by se Vietnam řadil mezi státy, kde je policii třeba považovat a priori za zcela nefunkční. Korupce je negativním společenským jevem, který se bezpochyby vyskytuje rovněž u policejních sborů v jiných státech, a to včetně nesporně demokratických států s vysokou úrovní právní kultury.
9. Žalobce rovněž uvedl, že v ČR chce zůstat a pracovat, aby splatil dluhy, které má ve své vlasti. Žalovaný konstatuje, že čistě ekonomické potíže v zemi původu nečiní z dané osoby uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, kterou je ČR vázána, a nejsou tedy ani důvodem pro udělení azylu, byť by životní podmínky v dané zemi byly sebevíc tíživé, ledaže by ekonomická situace a opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň příslušné osoby byla skrytě namířena proti určité národnostní, rasové nebo politické skupině, zde by pak podle okolností případu přicházelo v úvahu naplnění podmínek pro udělení azylu. Ekonomické problémy v zemi žadatelova původu tak nelze bez dalších okolností považovat za důvodné taxativně stanovenému výčtu důvodů relevantních udělení azylu dle tohoto ustanovení. Žádné takové okolnosti však v případě jmenovaného zjištěny nebyly.
10. K námitce žalobce, že žalovaný nedostatečně zhodnotil možnost udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu žalovaný uvádí, že žalobce v průběhu řízení neuvedl žádnou ze skutečností, kterou by bylo možné podřadit vážné újme ve smyslu § 14a zákona o azylu. Vzhledem k uvedenému žalovaný logicky nedospěl k závěru, že by žalobci v zemi původu vážná újma hrozila. Dle názoru žalovaného je napadené rozhodnutí ve vztahu k ust. § 14a zákona o azylu náležitě a podrobně odůvodněno a dostatečně z něj vyplývá, z jakých důvodů nebyla žalobci doplňková ochrana udělena.

IV.

Posouzení věci soudem

11. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

V.

Rozhodnutí soudu

12. Žaloba je nedůvodná.
13. Dle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
14. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
15. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
a) trest smrti nebo poprava,
b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo
c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“
16. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v rámci Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 3. 1. 2025 požádal o mezinárodní ochranu na území ČR kvůli dluhům. Půjčil si peníze na cestu do Maďarska. Do Vietnamu se nemůže vrátit, protože nemá na zaplacení dluhu.
18. V pohovoru před správním orgánem dne 15. 1. 2025 žalobce uvedl, že Vietnam opustil dne 14. 6. 2024 kvůli velkému dluhu, žádné jiné důvody k vycestování z vlasti neměl. Při odjezdu z vlasti, při hraniční kontrole apod. proběhlo vše bez potíží, kontrola byla normální. Ve Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Vietnamu neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami a nebyl tam trestně stíhán. Také tam neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. K tomu, zda mu ve vlasti něco hrozí, uvedl, že ve vlasti dluží hodně peněz, a protože není schopen je vrátit, jeho život bude ohrožen. Vyhrožoval mu jeden člověk, D. Potkal ho na ulici a on mu vyhrožoval, že pokud mu peníze nevrátí, bude ho mlátit nebo ho zabije. Vyhrožoval mu asi pětkrát, naposledy asi týden před tím, než opustil Vietnam. O mezinárodní ochranu v Maďarsku nepožádal, protože tam měl legální pobyt. Chce v ČR zůstat a pracovat, aby měl na zaplacení dluhu a také proto, že v případě návratu do Vietnamu je ohrožen jeho život. O mezinárodní ochranu požádal až po svém zajištění policií, protože předtím nevěděl, že už byl jeho pobyt ukončen. Dodal, že žádá o vyhovění jeho žádosti o azyl, aby zde mohl zůstat a pracovat.

19. V písemném vyjádření žalobce uvedl, že má obavy z návratu do vlasti kvůli dluhům u lichvářů a tomu, že vietnamská policie s lichváři spolupracuje a v případě, že ji požádá o ochranu, policie mu ochranu neposkytne a jeho postavení se tím zhorší. Ve spise se nachází písemnost MZV ČR týkající se půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu, která však neobsahuje žádné informace ohledně skutečné vymahatelnosti práva pro oběti lichvy, pokud se obrátí na policii a míře korupce vietnamských orgánů a možné spolupráce policie s lichváři. Jmenovaný proto žádá, aby správní orgán v tomto smyslu doplnil své dokazování.
20. Soud nejprve upozorňuje, že pokud jde o břemeno tvrzení v řízení o mezinárodní ochranu, to stíhá žadatele o ni. Po žalovaném se požaduje, aby vhodně kladenými otázkami zjistil, zda jsou žadatelem tvrzené skutečnosti relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany a tvrzení žadatele podle toho posoudit (viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89). Pokud jde o břemeno důkazní, to je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je primárně povinen žadatel, nicméně správní orgán je současně povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují.
21. Soud k žalobním námitkám uvádí, že se ztotožnil s argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí, kde žalovaný „nedospěl k závěru, že by výše jmenovaný mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Žadatel potvrdil, že žádné takové potíže neměl. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu legalizace svého pobytu na území ČR, neboť zde hodlá zůstat a pracovat, aby splatil dluhy, které má ve své vlasti. Návrat do Vietnamu odmítá kvůli obavám z jednání věřitele.“
22. Soud se ztotožnil s tímto závěrem žalovaného, neboť z výpovědi žalobce před správním orgánem jednoznačně vyplývá, že žalobce Vietnam opustil a do ČR přicestoval hlavně proto, aby zde mohl pracovat a aby si vydělal na splacení dluhu. Tj. žalobcem uvedené skutečnosti svědčí o tom, že žalobce se podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany jednoznačně snažil na území ČR legalizovat svůj pobyt, jelikož nedisponuje žádným jiným pobytovým povolením. Soud stejně jako žalovaný konstatuje, že skutečnost, že si žadatel správním

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

řízením ve věci udělení mezinárodní ochrany hodlá na českém území legalizovat svůj další pobyt, nezakládá relevantní důvod udělení azylu dle ustanovení § 12 zákona o azylu.

23. Žalobce dále vyjadřuje obavu ze svého věřitele v zemi původu, konkrétně z toho, že by ho mohli zbít, když mu asi pětkrát vyhrožoval. K tomuto soud sděluje, že žalobce uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani nebyl nijak politicky aktivní. Samotná skutečnost výslovně potvrzená žalobcem, že z důvodů obsažených v § 12 zákona o azylu neměl žádné potíže v zemi původu, svědčí o tom, že zde nejsou naplněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu.
24. K tomu soud dále uvádí, že zákon o azylu v § 2 odst. 6 jasně stanoví, že: „*Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*“ Jak z citovaného vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování pouze, pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení, a ani z tvrzení žalobce důvodnost takových obav nelze dovodit, neboť ten potvrdil, že dosud se ani dosud nepokoušel o pomoc v zemi původu na státní orgány požádat, pouze a priori tvrdí, že by mu adekvátní ochrana nebyla poskytnuta.
25. Dle názoru soudu za této situace obстоjí odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vychází ze žalovaným opatřené informace o zemi původu: Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. června 2024 a Informace MZV ČR, č.j. 100348-6/2025-MZV/LP ze dne 21. ledna 2025, k č.j. MV- 602-1/OAM-2025, půjčky, úvěry a lichva, z níž vyplývá, že poskytnutí půjčky mezi fyzickými osobami je legální, avšak je zde stanovena maximální výše úrokové sazby na 20 % p. a. Úvěry „načerno¹“, které vybočují ze zákonných mezí při půjčování peněz mezi fyzickými osobami a s nimi související patologické jevy, jsou vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí. Vietnam disponuje dostatečnou legislativou v občansko-právní a trestně-právní úpravě. Pokud je mezi fyzickými osobami poskytnuta půjčka, úroková sazba nesmí přesáhnout 20 % p. a. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 20 až 99 % p. a., dlužník může ke své ochraně využít občanského soudního řízení. Tyto podklady jsou součástí správního spisu.
26. Z výpovědi žalobce a ani ze žaloby nevyplývá, že by se žalobce se svými problémy obrátil na příslušné státní orgány v zemi původu. Žádná skutečnost nenapovídá tomu, že by žalobci taková pomoc byla nedostupná, nebo dokonce byla odmítnuta. Za této situace žalovaný nepochybil, když nedoplňoval podklady o informace o konkrétní vymahatelnosti práva na ochranu před lichváři, neboť v tomto směru žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, jež by svědčily o tom, že žalobci by adekvátní ochrana v zemi původu nebyla poskytnuta. Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Jelikož z opatřených zpráv vyplývá opak, tedy že státní úřady ve Vietnamu se snaží lichvu potírat, dle názoru soudu lze považovat toto zjištění za dostačující, neboť žalobce ani nenavrhl důkazy, které by prokazovaly opak. Jelikož se žalobce na státní orgány v zemi původu se svými problémy s věřitelem neobrátil, zůstává jeho tvrzení v rovině obecné a nekonkrétní.

27. Správní orgán dle názoru soudu také správně v napadeném rozhodnutí konstatoval k tvrzení žalobce, že čistě ekonomické potíže v zemi původu nečiní z dané osoby uprchlíka ve smyslu Úmluvy oprávním postavení uprchlíků z roku 1951, kterou je ČR vázána, a nejsou tedy ani důvodem pro udělení azylu, byť by životní podmínky v dané zemi byly sebevíc tíživé, ledaže by ekonomická situace a opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň příslušné osoby byla skrytě namířena proti určité národnosti, rasové nebo politické skupině, zde by pak podle okolností případu přicházelo v úvahu naplnění podmínek pro udělení azylu. Ekonomické problémy v zemi žadatelova původu tak nelze bez dalších okolností považovat za důvodné taxativně stanovenému výčtu důvodů relevantních udělení azylu dle tohoto ustanovení. Žádné takovéto okolnosti však v případě žalobce zjištěny nebyly.
28. Tím, že se žalobce na příslušné orgány v zemi původu neobrátil a současně ani neprokázal, že by mu domovské státní orgány tuto pomoc odepřely, není možná aplikace § 12 zákona o azylu. V případě pronásledování žalobce ze strany věřitelů tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, proto jsou námitky žalobce týkající se neudělení azylu dle § 12 zákona o azylu nedůvodné.
29. Ohledně možnosti, aby situace žalobce byla zohledněna udělením azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, žalovaný k tomuto uvedl v napadeném rozhodnutí, že *„zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací výše jmenovaného žadatele o udělení mezinárodní ochrany a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Jmenovaný je dospělou, plně právně způsobilou, praceschopnou a zdravou osobou. Žadatel uvedl, že z Vietnamu vycestoval za prací a v souvislosti s vycestováním se tam hodně zadlužil. Správní orgán konstatuje, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok a je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12, a kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit. Správní orgán po pečlivém prověření všech okolností pobytu žadatele na českém území shrnuje, že životní situaci jmenovaného nelze považovat za nikterak mimořádnou a z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že jeho případ není případem zvláštního zřetele hodným, jak to vyžaduje § 14 zákona o azylu, nýbrž případem zcela běžným. Správní orgán shrnuje, že humanitární azyl není určen ke zřízení pobytového povolení. K tomuto účelu je primárně určen zákon o pobytu cizinců, v platném znění. V průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany žalovaný nezjistil zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a azyl se neuděluje.“*
30. Uvedené odůvodnění neudělení azylu z humanitárního důvodu považuje soud za dostatečné a logické, přičemž soud připomíná, že je na uvážení správním orgánu, zda tento druh azylu udělí či nikoli, a soud pouze přezkoumává, zda bylo rozhodnutí o neudělení řádně zdůvodněno. V daném případě rozhodnutí správního orgánu vyhovělo těmto požadavkům a je tak v souladu se zákonem.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

31. Ohledně posouzení, zda žalobce splňuje podmínky udělení § 14a zákona o azylu, soud toliko konstatuje, že i ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany byla situace žalobce posuzována především z hlediska jeho vyjádření. Žalobce neměl v zemi původu žádné problémy zejména se státními orgány a těchto se ani v případě návratu do vlasti neobává. Skutečnost, že žalobce se cítí být ohrožen věřiteli, a okolnost, že v ČR je schopen žalobce vydělat větší částky než ve Vietnamu, nepředstavují vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu.
32. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval, s čímž se zdejší soud ztotožnil.
33. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Plzeň 11. června 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.